

La famille est au cœur de l'Évangile de Jésus-Christ

Par Dallin H. Oaks

Président du Collège des douze apôtres

Jézus Krisztus családközpontú evangéliuma

Dallin H. Oaks elnök

a Tizenkét Apostol Kvórumának az elnöke

Conférence générale d'octobre 2025

Notre doctrine et notre croyance en la famille éternelle nous fortifient et nous lient les uns aux autres.

Mes frères et sœurs aimants, je vous remercie de vos prières en ma faveur. Je les ai ressenties.

I.

La doctrine de l'Église de Jésus-Christ des Saints des Derniers Jours est centrée sur la famille. Le temple est essentiel à notre doctrine sur la famille. Les ordonnances que nous y recevons nous permettent de retourner en la présence de notre Père céleste au sein d'une famille éternelle.

À l'issue de la conférence générale d'avril 2025, Russell M. Nelson avait annoncé la construction de 200 nouveaux temples. Il aimait beaucoup annoncer de nouveaux temples à la fin de chaque conférence générale et nous nous réjouissions tous avec lui. Cependant, étant donné le grand nombre de temples qui sont actuellement aux tout premiers stades de planification et de construction, il convient de ralentir le rythme des annonces de nouveaux temples. Par conséquent, avec l'accord du Collège des douze apôtres, nous n'annoncerons aucun nouveau temple lors de cette conférence. Nous poursuivrons la mise à disposition des ordonnances du temple aux membres de l'Église dans le monde entier, y compris en annonçant quand et où seront construits de nouveaux temples.

Cette partie de mon discours, que je viens de prononcer, a été écrite après le décès de notre président bien-aimé, Russell M. Nelson. Ce qui suit a été écrit et approuvé des semaines auparavant, mais reflète toujours mes enseignements,

A tanunk és az örök családokba vetett hitünk megerősít és összeköt minket.

Kedves testvéreim! Köszönöm nektek az értem mondott imáitokat. Éreztem őket.

I.

Az Utolsó Napi Szentek Jézus Krisztus Egyházának a tana a családra összpontosít. A családdal kapcsolatos tanunkban alapvető fontossággal bír a templom. Az ott elnyert szertartások lehetővé teszik számunkra, hogy örök családokként visszatérjünk Mennyei Atyánk jelenlétébe.

A 2025. áprilisi általános konferenciáig Russell M. Nelson elnök 200 új templom építését jelentette be. Szeretett új templomokat bejelenteni az egyes általános konferenciák végén, és mi mindannyian együtt örvendeztünk vele. Mivel azonban nagyon sok templom van a tervezés és az építés korai szakaszában, helyénvaló, hogy lassítsunk az új templomok bejelentésén. Ezért a Tizenkét Apostol Kvóruma jóváhagyásával ezen a konferencián nem jelentünk be új templomokat. A templomi szertartásokat pedig továbbra is biztosítjuk az egyház tagjainak szerte a világon, beleértve ebbe azt is, hogy mikor és hol jelentsük be új templomok építését.

Beszédemnek az imént elhangzott része szeretett elnökünk, Russell M. Nelson halála után íródott. Ami most következik, az már hetekkel ezelőtt elkészült és jóváhagyásra került, de még mindig az Úr által sugalmazott tanításaimat

tels que le Seigneur me les a inspirés.

tükrözik.

II.

Ladéclaration sur la famille, présentée il y a trente ans, affirme que « la famille est ordonnée de Dieu » et qu'elle « est essentielle au plan du Créateur pour la destinée éternelle de ses enfants ». Elle souligne « que le commandement que Dieu a donné à ses enfants de multiplier et de remplir la terre reste en vigueur », et précise : « Nous déclarons également que Dieu a ordonné que les pouvoirs sacrés de procréation ne doivent être employés qu'entre l'homme et la femme, légitimement mariés. » Comme le président Nelson l'a enseigné à un auditoire de l'université Brigham Young, alors qu'il était membre du Collège des Douze : la famille est « essentielle au plan de Dieu. [...] En fait, l'un des objectifs du plan est d'exalter la famille ».

L'Église de Jésus-Christ est parfois mentionnée comme une Église centrée sur la famille. C'est la vérité ! Notre relation avec Dieu et le but de la condition mortelle nous sont expliqués à travers le prisme de la famille. L'Évangile de Jésus-Christ est le plan de notre Père céleste pour le bien de ses enfants d'esprit. Il est juste de dire que le plan de l'Évangile nous a été révélé lors du conseil d'une famille éternelle, qu'il est mis en œuvre par l'intermédiaire de notre famille dans la condition mortelle et qu'il est destiné à exalter les enfants de Dieu dans des familles éternelles.

III.

Malgré ce contexte doctrinal, il y a de l'opposition. Aux États-Unis, nous connaissons une baisse préoccupante du nombre de mariages et de naissances. Depuis près de cent ans, la proportion de ménages dirigés par des couples mariés a diminué, de même que le taux de natalité. Les taux de mariages et de naissances parmi les membres de l'Église sont bien plus élevés, mais ils ont également baissé de manière significative. Il est essentiel que les saints des derniers jours ne perdent pas de vue le but du mariage et l'importance des enfants. C'est l'avenir que nous nous efforçons de bâtir. Comme le président Nelson nous l'a enseigné : « L'exaltation est une affaire de famille. Ce n'est que par les ordonnances salvatrices de l'Évangile de Jésus-Christ que les familles peuvent être exaltées. »

Le déclin national du nombre de mariages et

II.

Acsaládkialtvány, amely 30 évvel ezelőtt került bejelentésre, kimondja, hogy „a [családot] Isten rendelte el”, és „központi szerepet tölt be a Teremtőnek a gyermekei örökkévaló rendeltetésére vonatkozó tervében”. Azt is kijelenti, hogy „Istennek a gyermekei számára adott azon parancsolata, mely szerint sokasodjanak és töltsék be a földet, továbbra is érvényben van. Kijelentjük továbbá, hogy Isten megparancsolta, hogy a szent nemzőerő csak olyan férfi és nő között használható, akik férjként és feleségként törvényes házasságot kötöttek.” Ahogy akkor még mint Russell M. Nelson elder a BYU hallgatóságának tanította, a család „Isten tervében sarkalatos pontot jelent. [...] Mi több, a terv célja a család felmagasztosítása.”

Jézus Krisztus egyházát olykor családközpontú egyházként emlegetik. Mert az is! Az Istennel való kapcsolatunkat és halandó életünk célját a családdal összefüggésben magyarázzuk. Jézus Krisztus evangéliuma Mennyei Atyánk terve az Ő lélekgyermekéi javára. Valóban elmondhatjuk, hogy az evangéliumi tervet először egy örök család tanácsgyűlésén tanították nekünk, halandó családjainkon keresztül valósítjuk azt meg, rendeltetése pedig, hogy örök családokban magasztosítsa fel Isten gyermekeit.

III.

E tanbéli háttér dacára is tapasztalunk ellenállást. Az Amerikai Egyesült Államokban a házasságkötés és a gyermekvállalás hanyatlásától szenvedünk. Közel száz éve már, hogy csökken az olyan háztartások aránya, amelyek élén házaspárok állnak, és csökken a születési arány is. Egyháztagjaink körében a házasságkötési és születési mutatók sokkal kedvezőbbek, bár az ő esetükben is jelentős a visszaesés. létfontosságú, hogy az utolsó napi szentek ne veszítsék el azt a tudást, amely a házasság céljának és a gyermekek értékének a megértéséből származik. Ez az a jövő, amelyért küzdünk. „A felmagasztosulás családi ügy – tanította nekünk Nelson elnök. – A családok kizárólag Jézus Krisztus evangéliumának szabadító szertartásain keresztül magasztaltathatnak fel.”

A házasságkötések és a gyermekvállalás terén

de la natalité est compréhensible pour des raisons historiques. Toutefois, les valeurs et les pratiques des saints des derniers jours doivent améliorer ces tendances, et non les suivre.

Dans mon adolescence, il y a quatre-vingts ans, je vivais dans la ferme de mes grands-parents. La quasi-totalité des événements de la journée était dirigée par la famille. Il n'y avait pas de télévision ni d'appareils électroniques pour détourner l'attention des activités familiales. Dans la société urbaine d'aujourd'hui, peu de membres font régulièrement des activités centrées sur la famille. La vie urbaine, les moyens de transport modernes, les loisirs organisés et la communication à haut débit ont permis à nos jeunes de transformer leur foyer en pension de famille où ils dorment et mangent de temps en temps, mais où l'encadrement parental de leurs activités a fortement diminué.

De plus, l'influence des parents a été diluée par la façon dont la plupart des membres actuels de l'Église gagnent leur vie. Auparavant, l'une des grandes influences qui unissaient la famille était la lutte commune dans la poursuite d'un même objectif, comme apprivoiser l'environnement sauvage ou subvenir à ses besoins. La famille était une unité de production économique organisée et dirigée. Aujourd'hui, la plupart des familles sont des unités de consommation économique, ce qui ne nécessite pas un haut degré d'organisation et de coopération au sein du foyer.

IV.

Même si l'influence des parents diminue, les saints des derniers jours ont toujours la responsabilité confiée par Dieu d'enseigner à leurs enfants à se préparer pour leur destinée familiale dans l'éternité (voir Doctrine et Alliances 68:25). Beaucoup d'entre nous s'acquittent de cette responsabilité dans des familles qui ne sont pas traditionnelles. Le divorce, la mort et la séparation sont des réalités. C'était le cas pour la famille dans laquelle j'ai grandi.

Mon père est décédé quand j'avais sept ans. Mon frère cadet, ma sœur et moi avons été élevés par une mère veuve. Dans des situations particulièrement difficiles, elle a persévéré. Elle était seule et brisée, mais, avec l'aide du Seigneur, son enseignement puissant de la doctrine de l'Église rétablie nous a guidés. Elle a tant prié pour recevoir l'aide divine afin d'élever ses enfants, et elle a

tapasztalt országos visszaesés történelmi okokkal magyarázható ugyan, azonban az utolsó napi szentek értékeinek és gyakorlatainak javítaniuk kellene ezeken az irányokon, nem pedig követni őket.

Gyermekkoromban, 80 évvel ezelőtt, a nagyszüleim birtokán laktam, egy olyan helyen, ahol szinte minden, ami napközben történt, a család irányítása alatt zajlott. Nem volt televízió vagy más elektronikai berendezés, amely elvonta volna a figyelmet a családi tevékenységektől. Ezzel szemben a mai városi társadalomban kevés egyháztág tapasztal meg következetes, családközpontú tevékenységeket. A városi élet és napjaink közlekedése, a szervezett szórakoztatás és a nagy sebességű távközlés miatt a fiatalok könnyen tekintenek otthonukra panzióként, ahol alszanak és időnként étkeznek, ám ahol sokkal kevesebb szülői iránymutatást kapnak a tevékenységeiket illetően.

A szülői befolyás azáltal is gyengült, ahogyan a jelenlegi egyháztágok többsége keresi a kenyerét. A múltban az egyik legnagyobb családgyógyító hatással annak a megélése bírt, hogy együtt küzdöttek egy közös cél eléréséért – például azért, hogy művelésük alá vonják a természetet, vagy hogy megkeressék a betevőt. A család szervezett és irányított gazdasági termelési egységként működött. Manapság a legtöbb családgazdasági fogyasztói egységet jelent, ami nem követeli meg a család magas fokú szervezettségét és együttműködését.

IV.

Miközben a szülői befolyás csökken, az utolsó napi szenteknek továbbra is istenadta felelősségük a gyermekeik tanítása, hogy felkészüljenek családjaink rendeltetésére az örökkévalóságban (lásd Tan és szövetségek 68:25). Sokunknak úgy kell ezt megtennie, hogy nem minden családjunk hagyományos. Válás, halál és különélés – mind részei a valóságnak. Megtapasztaltam ezt abban a családban, amelyben nevelkedtem.

Hétéves voltam, amikor az édesapám meghalt, így aztán az öcsémet, a húgomat és engem egy megözvegyült édesanya nevelt. A legnehezebb helyzetekben is egyre tette a dolgát. Magányos volt és megtört, de az Úr segítségével, a visszaállított egyház tanáról szóló erőteljes tanítása utat mutatott nekünk. Mennyire imádkozott, hogy égi segítséget kapjon gyermekei felneve-

été bénie ! Nous avons été élevés dans un foyer heureux dans lequel la mémoire de notre défunt père décédé a toujours été présente. Elle nous a enseigné que nous avions un père et qu'elle avait un mari, et que nous serions toujours une famille grâce à leur mariage au temple. Notre père était absent temporairement, parce que le Seigneur l'avait appelé à une autre tâche.

Je sais que beaucoup de familles ne sont pas aussi heureuses, mais chaque mère seule peut parler de l'amour de notre Père céleste et des bénédictions qui découlent du mariage au temple. Vous le pouvez aussi ! Le plan de notre Père céleste garantit cette possibilité à tout le monde. Nous sommes tous reconnaissants pour le mariage au temple et pour les bénédictions associées au scellement en famille éternelle. Comme ma mère, nous aimons citer la promesse de Léhi à son fils Jacob : Dieu « consacrera [nos] afflictions à [notre] avantage » (2 Néphi 2:2). C'est vrai pour toutes les familles de saints des derniers jours, qu'elles soient complètes ou temporairement incomplètes. Nous sommes une Église centrée sur la famille.

Notre doctrine et notre croyance en la famille éternelle nous fortifient et nous lient les uns aux autres. Je n'oublierai jamais la promesse de mon grand-père maternel, du côté Harris, quand nous, les enfants, vivions dans sa ferme près de Payson, en Utah (États-Unis). Il m'a annoncé la nouvelle tragique du décès de mon père, qui se trouvait alors dans la lointaine ville de Denver (Colorado, États-Unis). J'ai couru dans la chambre et je me suis agenouillé près du lit, pleurant toutes les larmes de mon corps. Mon grand-père m'a suivi, s'est agenouillé à côté de moi et a dit : « Je serai ton père. » Cette douce promesse est un exemple éloquent de ce que les grands-parents peuvent faire lorsque les familles perdent un membre.

Les parents, célibataires ou mariés, et les personnes qui remplissent ce rôle, comme les grands-parents, sont les maîtres pédagogues. Ils enseignent avant tout par l'exemple. Le cercle familial est l'endroit idéal pour illustrer et apprendre les valeurs éternelles, telles que l'importance du mariage et des enfants, le but de la vie et la véritable source de joie. C'est aussi le meilleur endroit pour apprendre d'autres principes essentiels, comme la gentillesse, le pardon, la maîtrise de soi, et la valeur de l'instruction et du travail honnête.

léséhez, és megáldatott! Egy boldog otthonban nőttünk fel, ahol elhunyt édesapánk mindig is valóságosként volt jelen. Édesanyánk azt tanította nekünk, hogy van egy édesapánk, neki van egy férje, és a templomi házasságuknak köszönhetően mindig egy család leszünk. Édesapánk távolléte csupán átmeneti volt, ugyanis az Úr egy másik munkára hívta el őt.

Tudom, hogy sok más család nem ilyen boldog, de minden egyes édesanya taníthat Mennyei Atya szeretetéről és a templomi házasság majdani áldásairól. Ti is képesek vagytok erre! Mennyei Atya terve mindenki számára biztosítja ezt a lehetőséget. Mindannyian hálásak vagyunk a templomi házasságért és azokért az eljövendő áldásokért, amelyek abból származnak, hogy örök családként egymáshoz pecsételnek minket. Édesanyámhoz hasonlóan mi is szívesen idézzük Lehi ígéretét, amelyet a fiának, Jákóbnak tett, miszerint Isten „javadra fogja szentelni megpróbáltatásait” (2 Nefi 2:2). Ez minden utolsó napi szent családra vonatkozik, akár teljes, akár jelenleg hiányos. Családi egyház vagyunk.

A tanunk és az örök családokba vetett hitünk megerősít és összeköt minket. Soha nem fogom elfelejteni anyai Harris nagyapám ígéretét, amikor gyermekként a Utah állambeli Payson közelében lévő birtokán éltünk. Ő közölte velem a tragikus hírt, hogy édesapám messze, a coloradói Denverben meghalt. Berohantam a hálószobába, letérdeltem az ágy mellé, és szívből zokogtam. Nagyapa utánam jött, letérdelt mellém, és azt mondta: „Én leszek az édesapád.” Ez a gyengéd ígéret erőteljes példa arra, hogy miképpen pótolhatják a nagyszülők a hiányt egy családtag elvesztése vagy hiányzása idején.

A szülők, legyenek egyedülállók vagy házasságban – és mások, mint például a nagyszülők, akik betöltik ezt a szerepet a gyermekek számára –, a tanítómesterek. Legeredményesebben példamutatással tanítanak. A családi kör jelenti az eszményi helyet az olyan örök értékek felmutatására és elsajátítására, mint a házasság és a gyermekek fontossága, az élet célja, valamint az öröm igaz forrása. Ez a legjobb hely arra is, hogy megtanuljuk az élet más lényeges leckéit, például a kedvességről, a megbocsátásról, az önuralomról, valamint a tanulás és a becsületes munka értéké-

Bien sûr, dans la famille de beaucoup de membres de l'Église, il y a des êtres chers qui n'adhèrent pas aux valeurs et aux attentes de l'Évangile. Ils ont besoin de notre amour et de notre patience. Dans nos échanges, rappelons-nous que la perfection que nous recherchons ne se limite pas aux situations stressantes de la condition mortelle. Le grand enseignement contenu dans Doctrine et Alliances 138:57-59 nous assure que le repentir et la progression spirituelle continuent dans le monde des esprits, après la condition mortelle. Plus important encore, dans l'unité de nos familles, nous devrions tous nous souvenir que les péchés et les faiblesses inévitables, présents dans la condition mortelle, peuvent être pardonnés par le repentir, grâce à l'expiation glorieuse et salvatrice de Jésus-Christ.

V.

Notre Sauveur, Jésus-Christ, est notre modèle suprême. Nous serons bénis si nous prenons exemple sur ses enseignements et son abnégation. Le meilleur remède à l'égoïsme et à l'individualisme, qui semblent si communs aujourd'hui, est de suivre le Christ et de nous consacrer au service.

En plus des principes de l'Évangile, les parents ont également le devoir de transmettre à leurs enfants des connaissances pratiques. L'unité entre les membres de la famille grandit quand ils accomplissent ensemble des choses importantes. L'entretien d'un potager familial renforce les relations familiales. Les bonnes expériences en famille renforcent les liens. Le camping, les activités sportives et les activités récréatives favorisent l'unité de la famille. Les familles doivent organiser des réunions de famille en mémoire de leurs ancêtres, ce qui mène au temple.

Les parents doivent enseigner aux enfants les compétences de base, notamment le travail dans le jardin et à la maison. L'apprentissage des langues est une préparation utile au service missionnaire et à la vie moderne. Les parents, les grands-parents ou les membres de la famille élargie peuvent servir d'instructeurs. La famille s'épanouit lorsqu'elle apprend ensemble et tient conseil sur tous les sujets qui la concernent, elle et ses membres.

ről.

Természetesen, sok egyháztagnak vannak olyan szeretett családtagjai, akik nem fogadják el az evangéliumi értékeket és elvárásokat. Az ilyen egyháztagoknak a szeretetünkre és a türelmünkre van szükségük. Egymáshoz való viszonyulásunk során ne feledkezzünk meg arról, hogy az általunk áhított tökéletességnek nem kell kötelezően a halandóság felkavaró körülményei közepette megvalósulnia. A Tan és szövetségek 138:57-59 nagyszerű tanítása biztosít minket arról, hogy a bűnbánat és a lelki növekedés a halandóságot követő lélekvilágban is folytatódhat. Ennél is fontosabb, hogy amikor a családok összefognak egymás megerősítésére, akkor mindannyian tartsuk szem előtt, hogy a halandóság során mindannyiunk által megtapasztalt bűnök és elkerülhetetlen fogyatkozások megbocsátást nyerhetnek a bűnbánat révén, köszönhetően Jézus Krisztus dicsőséges és szabadító engesztelésének.

V.

Szabadítónk, Jézus Krisztus a legfőbb példaképünk. Áldottak leszünk, ha életünket az Ő tanításai és önfeláldozása szerint alakítjuk. Krisztus követése és az egymás iránti odaadó szolgálatunk jelenti a legjobb gyógyírt arra az önzésre és énközpontúságra, amelyek most már oly mindennaposnak tűnnek.

A szülők kötelessége továbbá, hogy az evangéliumi tantételek mellett gyakorlati ismereteket is tanítsanak a gyermekeiknek. A családok akkor tartanak össze, ha tartalmas dolgokat csinálnak együtt. A családi kertek családi kapcsolatokat építenek. A vidám családi élmények megerősítik a családi kötelékeket. A táborozás, a sport- és egyéb szabadidős tevékenységek különösen értékesek a családi kötelékek kialakításában. Az ősökre emlékezve a családok szervezzenek olyan családi találkozókat, amelyek a templomhoz vezetnek.

A szülők tanítsák a gyermekeket az élet alapvető készségeinek az elsajátítására, köztük a kerti és a ház körüli munkára. A nyelvek tanulása hasznos felkészülés a misszionáriusi szolgálatra és a mai életre. Az e „tantárgyak” tanítói lehetnek a szülők, a nagyszülők vagy a tágabb család tagjai is. A családok akkor boldogulnak, amikor csoportként tanulnak, és közösen tanácskoznak a család és a tagjait érintő minden ügyben.

Certains diront : « Nous n'avons pas le temps. » Afin d'avoir le temps de faire ce qui en vaut la peine, beaucoup de parents s'apercevront que, pour éveiller l'intérêt de leurs enfants, ils doivent mettre la technologie en veille. Parents, souvenez-vous que ce que ces enfants veulent vraiment pour le dîner, c'est du temps avec vous.

De grandes bénédictions sont accordées aux familles qui prient ensemble, à genoux, soir et matin, afin de rendre grâce pour leurs bénédictions et d'exposer au Seigneur leurs préoccupations communes. Les familles sont également bénies lorsqu'elles adorent Dieu ensemble lors des réunions de l'Église et dans d'autres contextes spirituels. Les liens familiaux sont renforcés par les histoires familiales, la création de traditions familiales et la transmission d'expériences sacrées. Spencer W. Kimball nous a rappelé que « les histoires édifiantes de notre vie et de celle de nos ancêtres [...] sont des outils pédagogiques puissants ». Elles sont souvent les meilleures sources d'inspiration pour notre postérité et pour nous.

Je témoigne du Seigneur Jésus-Christ, le Fils unique de Dieu, notre Père éternel. Il nous invite à suivre le chemin des alliances qui mène à une réunion de famille céleste. Les pouvoirs de scellement de la prêtrise, dirigés par les clés rétablies dans le temple de Kirtland, unissent les familles pour l'éternité (voir Doctrine et Alliances 110:13-16). Ils sont exercés dans un nombre croissant de temples du Seigneur à travers le monde. C'est la réalité. Puissions-nous tous jouer notre rôle, c'est là ma prière, au nom de Jésus-Christ. Amen.

Egyesek talán azt mondják: „De nekünk semmi ilyesmire nincs időnk.” Sok szülő rá fog jönni, miszerint ahhoz, hogy időt találjanak az igazán értékes dolgokra, úgy tudják bekapcsolni a családjukat, ha mindannyian kikapcsolják az elektronikai eszközeiket. És szülők, ne feledjétek, hogy amit ezek a gyermekek igazán szeretnének vacsorára, az a veletek töltött idő!

Nagyszerű áldások érik a családokat, amikor együtt imádkoznak, este és reggel letérdelve köszönetet mondanak az áldásokért, és imájukba foglalják a közös ügyeiket. A családok akkor is áldásokban részesülnek, amikor együtt hódolnak az egyházi gyűléseken és más, áhítattal teli helyzetekben. A családi kötelekeket a családi történetek, a családi hagyományok megteremtése és a szent élmények továbbadása is erősíti. Spencer W. Kimball elnök emlékeztetett minket, hogy „a saját és elődeink életéből származó lelkesítő történetek... hathatós tanítási eszközök.” Gyakran ezek jelentik számunkra és utódaink számára az ösztönzés legjobb forrásait.

Bizonyoságot teszek az Úr Jézus Krisztusról, aki az Örökkévaló Atyánk Egyszülött Fia. Arra hív minket, hogy kövessük a szövetség ösvényét, amely egy mennyei családi találkozóhoz vezet. A papság pecsételő hatalmai, amelyeket a Kirtland templomban visszaállított kulcsok irányítanak, örökre egyesítik a családokat (lásd Tan és szövetségek 110:13–16. Ezeket jelenleg szerte a világon használják az Úr egyre növekvő számban felépülő templomaiban. Ez valóságos. Azért imádkozom, hogy legyünk ennek mi is a részesei. Jézus Krisztus nevében, ámen.